

sanadura *f.* Cicatriu (*sanadura* Lv 13,24 E; Lv 22,22 E; *senadura* Lv 13,24 C; *sanadures* Lv 14,56 P i C; *senadures* Lv 14,56 E).— Aquest mot està documentat en els diccionaris solament a partir del segle XIX: la primera documentació que en dona el *DECat* és el *Diccionario* de Josep Escrig (1851). Però en aquest diccionari es defineix amb un significat diferent del que té en els textos que editem: «Sanadura ó el hecho de sanar. || Capadura ó castradura.» (ESCRIG, *Diccionario*, p. 768). El *DCVB* el recull a Mallorca i a l'Empordà; a Mallorca amb un sentit pròxim al que té en els textos bíblics: «Acció i efecte de sanar o castrar [...] Cicatriu que queda en el lloc on han fet la incisió per a sanar un animal.»

sanguinitat *f.* Consanguinitat (**sanguinitat* Lv 18,14 P; *senguinitat* Lv 18,14 C).

sardis *m.* Cornalina, sardònix, àgata de color vermell (*sardis* Ex 28,17 C; **sardis* Ex 28,17 E; 39,10 E).— Tradueix el substantiu llatí *sardius*, del qual és pres. Mot no documentat fins ara en català amb aquesta forma. Vegeu *sàrdius*.

sàrdius *m.* Cornalina, sardònix, àgata de color vermell (*sàrdius* Ex 39,10 C; **sàrdius* Ex 39,10 P).— Tradueix el substantiu llatí *sardius*, del qual és pres. Mot no documentat fins ara en català amb aquesta forma; el *Diccionari* de Marian Aguiló atribueix a Felip de Malla, en el *Memorial del pecador remut*, la forma *sardi* (veg. *DECat*, VII, 679b37-41).

saul *adv.* Excepte (Ex 10,23 P).— Forma variant de *salv/salvo*. Vegeu *DECat*, VII, 635a29-38.

sàvena *f.* Lligadura alta, de lli, que porta el gran sacerdot (*sàvena* Ex 28,37 C; 28,39 P i C; 29,6 P; 29,6² C; Lv 8,9 E i C; 16,4 E i C; *sàvana* Ex 28,37 P; 29,6 P; Lv 16,4 P; *sèvena* Lv 8,9 P). || Cinta, veta, faixa de tela (*sàvena* Ex 39,30 E; **sàvena* Ex 28,28 E; *sàvana* Ex 28,37 E; *saveneta* Ex 39,19 E).— Aquest mot està documentat en català antic solament amb el sentit de 'tovallola o mocador gran amb què les dones es cobrien el cap i les espatlles'. En la primera de les dues accepcions indicades, en els textos que editem tradueix el substantiu llatí *tiara* 'lligadura alta de forma troncocònica, característica dels orientals'; en altres textos, especialment del manuscrit Egerton quan no segueix la mateixa versió de P-C (és a dir, de Ex 1,1 a Lv 2,1 i de Lv 18,2 al final), es fan servir els mots *tiara* i *mitra*. En la segona accepció, *sàvena* tradueix el mot llatí *vitta* 'cinta, veta, faixa o banda de tela'.

segle, de o del *loc. adj.* Perpetu, sempitern (*de setgle* Ex 12,14 P; 28,43 P; 29,28 P; 30,21 P; *de setgla* Ex 28,43 C; 29,28 C; 30,21 C; *de segla* Ex 12,14 C; *del setgle* Ex 29,9 P; *del setgla* Ex 29,9 C).— Aquest significat de la locució no està recollit en els diccionaris.

següent, en *loc. adv.* Consegüentment (*en següen* Ex 27,12 P i C).— Locució no recollida en els diccionaris. Del context sembla deduir-se el significat indicat, relacionat amb una de les accepcions del verb *seguir* ('produir-se com a efecte o conseqüència d'alguna cosa'), del qual verb la forma *següent* és l'antic participi present o gerundi.

sempre *adv.* Tot seguit, immediatament (Ex 10,11 E).